

Marijan Kalea

Rođen je 1943. godine u Zagrebu, a od 1946. godine živi u Osijeku. Osnovnu i srednju tehničku školu elektrotehničkog smjera jake struje završio je u Osijeku. Diplomirao je 1966. godine na Elektrotehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, diplomskim radom kod profesora Hrvoja Požara. Nagrađen je Rektorovom nagradom 1966. godine. Pohađao je više oblike usavršavanja uz rad te učestvovao u više stručnih posjeta proizvođačima opreme i elektroprivrednih poduzeća u: Austriji, Čehoslovačkoj, Francuskoj, Grčkoj, Italiji, Jugoslaviji Mađarskoj, Njemačkoj, Švedskoj i Švicarskoj. Bio je zaposlen u Hrvatskoj elektroprivredi u Osijeku od 1967. do 2008. Od 1978. do 2007. godine na Elektrotehničkom fakultetu u Osijeku predavao je predmete Osnove elektrotehnike i Elektro-energetska postrojenja.

Stručno područje na kojem je bio okrenut na radnome mjestu bila su visokonaponska rasklopna postrojenja i dalekovodi, rješavajući praktično sva pitanja koja su bila u vezi s njima od vođenja pogona i održavanja, do vođenja izgradnje i planiranja razvoja. Od 1976 do 1978. godine vodio je odjel izgradnje mreže 480 kV na području Slavonije i Baranje. Od 1979. do 1992. godine bio je direktor „Elektroprijenos“ Osijek. U razdoblju od 1974. do 1978. bio je zastupnikom u Sabom Hrvatske i predsjednik Odbora za proizvodne djelatnosti i trgovinu. Za taj rad odlikovan je Ordenom rada sa srebrnim vijencem. Nekoliko godina bio je predsjednik Savjeta za prijenos električne energije Jugoslavije.

U stručnim časopisima i savjetovanjima objavio je sto pedeset znanstvenih i stručnih radova, a u elektroprivrednim novinama i dnevnim listovima oko tri stotine stručnih članaka iz područja prijenosa električne energije, elektroenergetike te opće energetike. U Više knjiga napisao je poglavlja o energetskom razvoju (npr. „Elektroprijenos Hrvatske u Domovinskom ratu (1990. - 1998.)“ - HOPS, 2019. Obavio je stručne recenzije desetak knjiga raznih autora. Napisao je priručnik „Transformatorske stanice 35/10 kV“ (230 stranica) što ga je izdala „Elektroslavonija“ Osijek 1972. godine. Na Elektrotehničkom fakultetu u Osijeku objavio je knjige „Osnove elektrotehnike – laboratorijske vježbe“ i „Uvod u osnove elektrotehnike“. Napisao je četiri knjige: „Transformatorska stanica 400/110 kV Ernestinovo - jučer, danas, sutra“ (2001. godine, 76 stranica), „Prijenos električne energije – što je to“ (2006. godine, 230 stranica), „Električna energija“ (2007. godine, 465 stranica) te „Obnovljivi izvori energije“ (2014. godine, 334 stranice). Bio je urednikom knjige „50 godina organiziranog prijenosa električne energije u Hrvatskoj“ (2008. godine). Uz mnoge kapitalne objekte 110, 30 i 400 kV, projektirao je i gradio dva puta TS 400/110 kV Ernestinovo – prvo na livadi, a potom nakon rata iz ruševina. Tijekom Domovinskog rata ostao je u Osijeku cijelo vrijeme opsade, među malobrojnima, da svojim sposobnostima pomogne u obrani grada.

Bio je članom Hrvatskog ogranka međunarodne CIGRE i Vijeća za energetiku Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Dobitnik je nagrade za životno djelo Hrvatskog ogranka CIGRE (2017. godine). S dvadesetak kolega bio je utemeljitelj Hrvatskog energetskog društva, kasnije i član Časnog suda HED-a

